

בעזהשי"ת

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה מיוחדים
המקרבים את הלבבות לאהבת ה'

חג הפסח

נערך ונלקט מתוך שיעורים יומיים שנמסרו מפי מגיד המישרים
הרה"ג פינחס אליהו פרץ שליט"א

ניתן לשמוע את השיעורים מידי יום ביומו
להאזנה חייגו לקו הישיר:

0733-71-81-57

כמו"כ ניתן גם להוריד את השיעורים
בעמדות ובאתר קול הלשון

זמני השיעורים מתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת המרכזי "שבטי ישראל" אופקים
מידי יום אחר תפילת שחרית

בבית הכנסת "אהבת שלום" אופקים
בשבת קודש אחרי תפילת שחרית
שיעור בשבת בשעה 17:00

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון
ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגיליון מידי שבוע
באתרים "דרשו" "לדעת" "קול הלשון"
וכן ניתן להורידו מעמדות קול הלשון ברחבי הארץ
© כל הזכויות שמורות למערכת
להזמנת הרב להרצאות ושיעורי תורה 052-7654865

המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה
לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'
מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 052-7654865

פרשת חג הפסח תשפ"ג

במסכת ראש השנה [יא]: "בניסן נגאלו ובניסן עתידין לינאל" אנחנו עושים חסד עם השני, וזו הסיבה שדווקא בפסח יש את הנושא של "קמחא דפסחא".

בהרבה מן המקרים אנחנו חושבים שגם אם נביא לאדם כמה מאות שקלים, מה זה יעזור???? יש לו כל כך הרבה הוצאות, מה כבר ישנה לו עוד כמה מאות שקלים????

אז, דבר ראשון, זה בן משנה!!! כי ברוב המקרים ההבדל בין קניה של מינימום דברים הכרחיים לבין קניה בשפע... זהו הבדל של כמה מאות שקלים, ועל ידי הנתינה שלך אתה עוזר לו בזה.

דבר שני, אומר התנא באבות: [ב' ט"ז] "לא עליך המלאכה לגמור, ולא אתה בן חורין ליבטל ממנה" דהיינו, אל תיקח בעלות על העולם, המחשבה שאם אתה לא יכול לדאוג להכל, אז למה להתחיל???? זו טעות!!!! טעות בחשיבה.

4 שקלים שהביאו 100,000 דולר

בתחילת הלכות פסח, מובא המנהג לקנות חיטים ולחלקן לעניים לצורך החג, מנהג זה נקרא "קמחא דפסחא", ראיתי שאלה יפה ששואלים: מה העניין לתת דווקא בפסח "קמחא דפסחא" ??? למה אין קמחא דסוכות??? למה אין קמחא דשבועות???

והתשובה: שכל הגאולה של עם ישראל ממצרים היתה משום שהם דאגו אחד לשני, ועשו חסד אחד עם השני, על הפסוק "וַיִּפְּנוּ שְׂטָרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" [שמות ה' י"ד] מסביר רש"י: שהשוטרים במקום לזרו את אחיהם היהודים על ידי מכות, שזו היתה העבודה שלהם.

הם העדיפו לקבל מכות והעיקר שלא להכות יהודים, וכן היו עושים חסד אחד עם השני ולכן כדי לזכות שוב לגאולה, שידוע מה שהגמרא אומרת

ההכנסה הנוספת התאפשר לו יותר, והוא חוזר לתת.

כשאנחנו רואים כזה סיפור זה נשמע קצת מצחיק, מה כבר אפשר לעשות עם 4 שקלים??? בקושי לפחית זה מספיק?? אבל כשיהודי עושה מסירות כזו, כמה נחת רוח הוא עושה לבורא עולם, והדבר הזה יכול לגרום לדברים הרבה יותר גדולים, הרב אורי זוהר מאוד התרגש מהדברים של אותו אדם, ושמר את הדברים בליבו.

לאחר כמה חודשים, נסע הרב אורי זוהר למסע התרמה בחו"ל לצורך הארגון, ונפגש עם גביר גדול שרשם המחאה על סך של 5,000 דולר, הרב אורי זוהר שלף לו את הוראת הקבע של אותו אדם שהוסיף והוריד ארבעה שקלים, ואמר לו: תראה מה קרה פה, כשהיתה לו האפשרות ישר הוא הוסיף ואפילו שזה רק כמה שקלים.

הגביר התרגש מזה מאוד, ונתן לו המחאה על סך 100,000 דולר, ואמר: אם הוא מוסר נפש ממה שאין לו, אז גם אני אתאמץ יותר, מסתבר שאותו אדם נתן לא רק ארבעה שקלים, אלא 100,000 דולר.

תעשה מה שאתה יכול לעשות, ותניח לבורא עולם להשלים את מה שצריך, אבל אתה מבחינתך תמצה את כל מה שביכולתך לעשות, ובורא עולם יעזור.

יש סיפור מדהים: על אדם שהיתה לו הוראת קבע לארגון "לב לאחים" על סך של 14 שקלים בחודש, לאחר תקופה הוא צמצם את התרומה שלו ל 10 שקלים ואחרי תקופה של חצי שנה הוא החזיר את התרומה שלו ל 14 שקלים, כל התנודות האלה בהוראת הקבע סקרנו את הרב אורי זוהר וצ"ל מראשי הארגון, ועניין אותו מה ה"ציאה" הזו להוריד בארבעה שקלים ולהחזיר...

התקשר אליו הרב אורי זוהר וצ"ל, קודם כל הוא הודה לו על תרומתו ל"לב לאחים", ואחר-כך שאל אותו, מה העניין של המשחק עם ארבעת השקלים להוריד ולהוסיף??? סיפר לו אותו אדם שהוא מתפרנס בדוחק ומשתדל לתת צדקה כפי יכולתו, וכשהיתה לו הכנסה נוספת הוא יכול לתת לו עוד כמה שקלים, ובחצי שנה האחרונה אשתו לא חשה בטוב, והיו לו פחות הכנסות, ולכן הוא הוריד את ארבעת השקלים ולאחר שחזרה לו

אח שהוא לא אח!!!

מסופר: על אבא שהיו לו שני ילדים אחד היה "דלפון" קוראים לו משה, והשני היה "טייקון" עשיר גדול קוראים לו יוסי, האבא אמר לבן הדלפון שילך לאחיו העשיר ויאמר לו שאבא ביקש שיעזור לו במה שצריך.

הבן הדלפון סמך על אביו, ואפילו שהדרך לאחיו היתה רחוקה מאוד, ולקחה מספר שבועות, הוא לא נבהל, כיון שאמר לעצמו, אם אני בא אליו עם כזו בקשה של אבא שלי, אני מסודר...

לאחר שהגיע רעב עייף וצמא, והנה, שני רחובות לפני ביתו של אחיו, עוצר אותו שומר ראש ושואל אותו: מי אתה???? אתה לא יכול להסתובב באזור הזה, זה אזור פרטי!!! אמר לו: אני אח של בעל הבית, של יוסי!!! מי??? אחיו??? כן!!! כן אחיו!!! ענה האח שמחכה כבר שיכניסו אותו לאחיו העשיר.

חכה ונבדוק, אמר השומר ראש, הוא דיבר בקשר ואמר יש פה מישהו שמוען שהוא אח של בעל הבית והוא

אדם צריך לדעת, שצעד אחד קטן שהוא עושה בשביל החבר זה הרבה יותר ממה שהוא רואה בעין, כיון שכרוב המקרים אנשים שמקבלים תמיכה ועזרה, חוץ מהעזרה הכספית שזה עוזר להם, זה נותן להם גם תמיכה נפשית, שהם שמחים שדאגו להם, שלמישהו איכפת מהם...

ובכך שגרמת לאדם להיות שמח, הוא עכשיו ישמח את הילדים שלו, ישמח את אשתו, וכשהם שמחים, הם ישמחו את החברים שלהם ואשתו תשמח את החברות שלה, וכן על זה הדרך אפשר להמשיך את זה... והדבר הזה הכל בזכות הנותן שהוא בעצם התחיל את המעגל.

באחד המקומות שהרצאתי על זה, בסיום ההרצאה ניגש אלי אדם ואמר לי שקוראים לזה בעולם: "אפקט הפרפר" שמשב רוח שנגרם מפתחת כנפיים של פרפר גרם ל... שגרם ל...

מתרגש... ובקול רציני שואל: הללו!! מי אתם??? נראה לי שהתבלבלתם במספר.

אבא, זה אני יוסי!!! מה, אתה לא מזהה???

מחילה שאני לא מזהה, אבל אני לא מכיר אדם בשם יוסי.

אבאאאאא!!! צעק יוסי לתוך השפופרת, כשכולו לחוץ שלא קרה לאבא שלו איזה קצר במוח שבגללו הוא שכח אותו, אבל שתי מילים שהאבא הוסיף גרמו לו להבין שאבא לא חולה ולא בטיך, אלא הוא משחק עליו... כאילו שהוא לא מכיר אותו...

ואז אמר האבא משפט שהסביר הכל: "אם משה לא אחיך, אז אני לא אבא שלך!!!"

זה מה שבזרא עולם אומר לנו: אם אתה מתנהג לאחיד כאחיד, אז אני אתנהג אליך כאבא, אבל אם אתה לא מכיר את אחיך... אז אל תצפה שאני יכיר אותך!!!

על אח כזה מתפללים "הצילני נא מיד אחי ☺".

רוצה להיכנס, האם לתת לו להיכנס???

הוא שומע בקשר את אחיו אומר: לא יכול להיות שאח שלי הגיע לכאן, ביון שאין לי אח... מה???? איך הוא אומר שאין לו אח??? תגידו לו ליוסי, שמשה אחיו הגיע.

אמרו לו: הוא אומר שקוראים לו משה והוא אחיך.

אמר להם בעל הבית: מה זה משנה מה השם שלו, אין לי אחים.

האח ש"בנה" על האח הטייקון, תיכנן לחזור עם מסוק... ועכשיו, אפילו כסף לאוטובוס הוא לא קיבל ☺ משה הדלפון חזר לאבא שלו וסיפר לו שיוסי אחיו הטייקון כגודל עשירותו כן גודל קמצנותו, והוא מועץ שאין לו אח...

מה???? הוא אמר שאין לו אחים??? כן, ענה הבן, או-קי אמר האבא, תשאיר לי אותו אני כבר מטפל בו...

לאחר מספר חודשים, הבן הטייקון היה צריך את האבא, כדי לשאול אותו על איזה עניין חשוב, הוא התקשר לאבא, ואמר לו: שלום אבא, מה נשמע? איך אתם מרגישים?? אבל האבא לא

מעשה אבות [סימן] הצלחה לבנים

סיפר הרב זילברשטיין שליט"א: על משפחה שכל הילדים שלה מוצלחים פלום, חלקם ראשי ישיבות, דיינים, וחלקם עשירים גדולים שתורמים הרבה צדקות, משהו שלא רואים כל יום, משפחה שיצאו אחד אחד מוצלחים ומצליחים.

יום אחד פגש הרב זילברשטיין את אחד הנכדים של אותה משפחה, ושאל אותו: מה לדעתך המתכון לכזו משפחה????? מה עשה הסבא שזכה שכל הילדים שלו ללא יוצא מן הכלל כאלה מוצלחים?????

אמר לו: ישנו סיפור שמסופר על הסבא, ואולי זה הגורם לכך, וסיפר: סבא שלי היה קבלן ירושלמי, ובאותם ימים מי שהיה פושט את הרגל, ההוצאה לפועל היו באים לעשות "וידוא הריגה" ולוקחים לו את כל הרהיטים, את כל מוצרי החשמל, והיו משאירים אותו עם בית ריק... ואת כל תכולת הבית הם היו מביאים לתחנת המשטרה במחנה יהודה, ושם זה היה

נמכר במחירים נמוכים לכל המרבה במחיר.

סבי שהיה מחובר לכל מיני קבלנים, יצא לו לא פעם ולא פעמיים לשמוע על קבלן שהכיר שפשט את הרגל, יום אחד כשהוא היה באיזור שם, הוא רואה שמגיעה משאית עם ריהוט ומוצרי חשמל, עוד תכולת בית ששייכת לאדם שפשט את הרגל, הוא מסתכל על המשאית ומשהו שם היה מוכר לו, הספות היו מוכרות לו והוא ניסה להיזכר מאיפה הוא זוכר???

הוא המשיך להסתכל ורואה שגם המקרר מוכר לו עד שנפל לו האסימון שזו תכולת הבית של אחד הקבלנים שהוא הכיר, רחמיו נכמרו עליו, מסכן, גם פשט את הרגל וגם לקחו לו את כל הרהיטים ואת כל מוצרי החשמל, והחליט, שהוא יבוא לשם למכרו ויתמודד שם.

הוא עמד שם בין כל מיני אנשים מפוקפקים שראו בו פולש למתחם שלהם, ומיד כשהתחיל המכרו הוא התחיל לשים סכומים גדולים, ואם בהתחלה חשבו לנסות להתחרות איתו לפי גודל הסכומים שהיה מעלה הבינו

גם על התכולה וגם על החובלה
וההרכבה.

איך הוא היה נראה????? שאל אותם,
תיארו לו את המראה של סבא שלי,
הוא לא היה צריך הרבה כדי להבין
שזה סבא שלי, מיד בא לסבא שלי
והודה לו על החסד העצום שהוא עשה
לו.

אמר לו: תדע לך, שברגע שהם לקחו
את הרהיטים ואת מוצרי החשמל,
אשתי אמרה שהיא לא נשארת בבית
כזה, וגם הילדים אמרו שהם לא יכולים
לגור בבית ריק, והם תכננו לעזוב את
הבית, ואז כאשר הפועלים חזרו עם כל
הרהיטים הם נשארו בבית, בזכות
החסד שהסבא עשה כאשר החזיר את
השלום למשפחה, שבזכותו, בסוף אותו
קבלן חזר לעצמו והשתקם, בורא עולם
שילם לו במזומן בילדים שלו, שכולם
יצאו מוצלחים.

על כל מעשה שאתה עושה ואפילו
מעשה קטן, השכר שתקבל הוא על כל
מה שזה גרם במישרין ובעקיפין.

שאינן להם סיכוי, וגם אם ינצחו אותו זה
כבר לא יהיה רווחי... הם ניסו להסתכל
עליו בכל מיני מבטים מאיימים... אבל
הוא התנהג כאילו הוא לא מבין מה הם
רוצים ממנו, עד שזכה בכל התכולה
של המשאית.

הפועלים כבר תכננו לפרק הכל, אבל
אז סבא שלי ניגש לנהג המשאית ואמר
לו שהוא ישלם לו באופן אישי, בתנאי
שיקח הכל לאותה כתובת שמשם הוא
הביא את זה, ויחזירו את כל המוצרים
למקומם הראשון, והוא ישלם להם
בעין יפה.

כאשר שמעו את הסכום שסבא שלי
הציע להם, הם קפצו על זה כמוצא
שלל רב, ומיד חזרו לאותה הכתובת
ואיך שראה אותם בעל הבית אמר
להם: מה עכשיו? אולי שכחתם איזו
מנורה? 😊

אמרו לו: באנו להחזיר לך את כל
המוצרים, הוא היה מופתע, כי אם
ההוצאה לפועל לוקחים, אין מצב
שהם מחזירים... אין להם בלקסיקון את
המילה "רחמים"... סיפרו לו הפועלים
על אותו אדם מבוגר שבא והתחרה עם
כל הקונים הקבועים, ולא ויתר ושילם

עדכון של 2023 להגדה של

פסח

יש זורט חזק שאבי מורי שליטי"א אומר: מה העניין שכל שנה יוצאות הגדות חדשות? כל שנה בממוצע יוצאות עשרות מהדורות חדשות של הגדות של פסח, מה העניין???

ותירץ: שידוע שיש בהגדה, כנגד ארבעה בנים דיברה תורה: חכם, רשע, תם ושאינו יודע לשאול.

וכיון שיש ירידת הדורות, אז כל שנה יש עדכון מחדש... מי שהיה נחשב לרשע בשנה שעברה, השנה הוא נחשב לצדיק ולחכם, וכן הרשע של השנה זהו רשע חדש, משהו שלא היה בשנה קודמת, ולכן יוצאות הגדות חדשות כדי לעדכן נתונים, יש חכם חדש ויש רשע חדש.

והאמת, שאם פעם ידענו על מושג של ירידת הדורות, היום זו לא ירידה אלא החלקה... צריך לשים את תמרור האזהרה שיש על הכביש: זהירות!! סכנת החלקה!!! ומיפר: על החפץ חיים שרצה לברך את הנכדים שלו שיזכו להיות צדיקים גדולים, אמרה לו בתו

של החפץ חיים: אבא אם יש להם כזה סבא אין מה לדאוג, וכמו שאומרים העולם: התפוח לא נופל רחוק מהעץ???

אמר לה החפץ חיים: מתי התפוח לא נופל רחוק מהעץ? רק כאשר אין רוחות, אבל היום בדורות האחרונים כשיש רוחות השכלה חזקות וישנם הרבה פיתויים, וכשיש רוחות כאלה התפוח יכול ליפול רחוק, לכן אני מברך אותם שבורא עולם ישמור עליהם מכל מיני מרעין בישין.

יש שאומרים: מתי התפוח לא נופל רחוק מהעץ??? כשהעץ נמצא בגובה סביר, אבל כשהעץ נמצא בגובה גבוה מאוד, אז כשהתפוח נופל הוא מתרסק... וזה בא ללמד אותנו, שאם האבא הוא גבוה מאוד ולא יורד לילדים, אזי התפוח [הילד] יכול ליפול ולהתרסק...

אבא צריך לדבר עם הילדים, כמו שאומרים "בגובה העינים" להראות להם שאכפת לו ממה שאכפת להם, שהוא מרגיש אותם, ומרגיש את הצרכים שלהם, וגם אם הוא לא נמצא שם, הוא צריך להבין שהם נולדו

בגלל שהוא שייך לדור הקודם שהולך ונעלם.

זהו דור שחי עם הקב"ה במלוא מובן המילה, הם מרגישים את בורא עולם, ומדברים אליו כאילו הם עומדים עכשיו ממש מולו, ולכן כל החיים שלהם היו נראים אחרת, אמונה תמימה ואמונה שלימה.

ואני לא מדבר על אנשים שחיו כאן לפני 500 שנה, ממש לא!!! אני מדבר על אנשים שחלקם עדיין איתנו, והם מהדור הקודם.

אנשים שמתפללים לבורא עולם עשרות פעמים ביום... על כל צעד ושעל מקדימים תפילה חרישית מהלב, הרבה מהם צדיקים גדולים ונסתרים, עובדים את ה' הרחק מפרסומים ללא שום כבוד ודומה לו.

מבי רבי פנחס כהן זצ"ל וסבתי ריקה ע"ה כשעוד היו מתגוררים במרוקו, הם היו גרים בשכנות עם ערבים, שרובם רוחשים כבוד לשומרי הדת, סיפרה הסבתא ע"ה על הסבא, שהיה יוצא מוקדם בבוקר לסליחות והדלת היתה עושה קצת רעש, בזמנו ספריי נגד החלודה לא היה מצוי.

צעירים, והם בסך הכל ילדים שצריכים את הסינר של אמא, אבא או אמא ששמים את עצמם גבוה מידי, אז שידעו שהתפוח יכול ליפול ולהתרסק חלילה.

ואגב, לאלה שעפים גבוה מידי ומרגישים מעצמם שהם "סגן מנהל על העולם"... אני אומר להם: תזהרו לעוף גבוה, ישנם חוטי חשמל ☹️.

והאמת, שהורה או מחנך שרוצה להפיק את המירב מילדו או תלמידו, ראשית, דבר איתם בגובה העיניים, שנית, תכבד אותם, ואז הם ירגישו שאכפת לך מהם ושאתה חושב עליהם, ואז כאשר תאמר להם משהו הם יקשיבו לך, כיון שהם יודעים שאתה דואג להם ואוהב אותם.

אבנים שלא פוגעות

לפני תקופה יצא לי להספיד אדם שהיה שייך לדור הקודם, ואמרתי שצריך לדבר עליו גם בתור מי שהוא היה, ועוד דבר שצריך לדבר עליו,

ללכת לתפילה, לוותר על שמיעת קדישים, לוותר על הזכות של עניית אמן וקדושה.

וללוויה שלה שהיתה במוצי"ש של שבת חוה"מ פסח [י"ט ניסן] בשעה מאוחרת, לא ויתרו ובאו עד לירושלים מתושבי השכונה, ומתפללי בית הכנסת כדי לחלוק לה כבוד אחרון, אלה דמויות שרק מלראות אותם, היית מתחזק בתורה ויראת שמיים.

במקרים שיש קושי, שם האדם נמדד, אם כל מה שהוא עשה עד היום, האם הוא עשה את זה כי הסתדר לו והיה לו נחמד, או שגם כשיש קושי הוא לא נבהל.

אחד מילדיה ר' שלום זצ"ל, לפני פטירתו, כשהיה במצב בריאותי ירוד, והיתה קשה לו ההתניידות הוא לא ויתר על תפילה במניין, והיה לו בכניין בית כנסת, והיה זוחל... כן זוחל עד למעלית, וכך היה יורד כדי ללכת לתפילה במניין.

בזמן שישבו עליו שבעה, השכנים סיפרו שזה חייב אותם, את הבריאים, להתאמן הרבה יותר לתפילה, אם

והשכנים הערבים היו כועסים שהם שומעים את הרעש הזה "על הבוקר" והגיע מצב שהם חיכו לשעה הזו, וכשהיה יוצא לבית הכנסת לסליחות, הם היו אורבים ומחכים לו, וכאשר היה יוצא מהבית הם היו זורקים עליו אבנים...

סיפרה הסבתא, שהיא היתה עומדת בחלון ומסתכלת עליו, והיא רואה שהם זורקים עליו אבנים, ואפילו אבן אחת לא פגעה בו!!! מדהים!!! בורא עולם היה מזיז להם את האבנים לצדדים, אלו דברים שלא רואים ולא שומעים כל יום, אבל לאנשים שחיו עם בורא עולם, זה היה אצלם דבר פשוט.

תושבי רמת אלחנן בבני ברק עוד זוכרים את הסבתא שהיתה הולכת לתפילת הנץ עם שרפרף ביד במקום ההליכון, אז עוד לא היו הליכונים כמו היום, הליכון עם חיבור של AUX 😊 ובמקום הליכה של 2 דקות לבית הכנסת הרי"ף, ההליכה היתה לוקחת לה חצי שעה עד שעה.

וכל כמה פסיעות היא מניחה את השרפרף ונחה, ואפילו שהיתה כפופה ומבוגרת, לא היה לה מושג לוותר ולא

אבל, הקב"ה מצווה את משה ואהרן לחלוק לפרעה כבוד, מה ההגיון ומה ההסבר לזה?????

אומר ה"חתם סופר": כאשר אדם גאוותן ופוצצת לו את הבלון... ההשפלה הזו היא בשבילו כאילו הרגת אותו, זה עונש גדול מידי, ולכן כיון שהקב"ה רצה לתת לו מכות, הוא לא רצה שיעשו לו בזיונות, משום שאם ביזית אדם, עשית לו כפרת עוונות, וכאן אם היתה לפרעה כפרת עוונות הוא לא היה מקבל את עשרת המכות.

באחת המשפחות באו הילדים לעזור להורים לנקות לפסת, [ואגב זה משהו מבורך שהילדים באים לעזור להורים שגידלו אותם והשקיעו בהם ימים ולילות, ומי שלא יכול שישלח את הילדים או את כןצבת הזוג], ואחד האחים שלח את אשתו שתעזור להורים שלו.

כשיש הורים מדהימים שלא מחפשים להעיר ונותנים לילדים הרגשה שיש להם הורים שיעשו הכל בשבילם, זה יוצר מצב שרק ההורים אומרים מילה קטנה וכבר כל האחים נצבים כמו חיילים, כדי למלא את רצונם, ואותה

אדם במצב בריאותי כזה לא מוותר, מה יאמרו הבריאים שעם קצת עייפות חושבים אם לצאת או לא.

מאיפה מסירות הנפש הזו? והאמת שאם הילדים רואים אצל ההורים מסירות נפש ברמות כאלה, הכל נראה אחרת.

3 שרשראות זהב של

השמחות!!!

"וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהָרֹן וַיֹּצִיאוּם אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל פְּרַעֲהַ מֶלֶךְ מִצְרָיִם לְהוֹצִיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם" [שמות ו' י"ג]

רש"י בפסוק מביא: ציווים לחלוק לו כבוד, ונשאלת השאלה: על מה לחלוק לו כבוד???

הרי אם אנחנו היינו באים אל פרעה היינו אומרים לו: רשע מרושע, אתה לא מתבייש?! רוחץ בכל יום בדם של תינוקות ומשעבד את בני ישראל בפרך, חכה חכה, בורא עולם יטפל כך כמו שצריך...

ועלתה כשהיא בשיא העצבים, והמזל שלה או של הכלה שלה שהיא היתה גרה בקומה רביעית... ואחרי קומה ראשונה מפלם העצבים ירד קצת, אחרי קומה שניה ירד עוד קצת, ובקומה השלישית נרגעה והתחילה לחשוב מה יעזור שאני אדבר כך.

מה יעזור שאני אכעס עליה, אם היא תיפגע היא יותר לא תבוא וגם שהכעס לא יחזיר את שרשראות הזהב... והיא החליטה שהיא לא מדברת איתה מטוב ועד רע.

ומיד היא פנתה לבורא עולם, ואמרה לו: אני מוותרת ולא מדברת על השרשראות, ויש לי כאן בבית שלשה ילדים שעדיין לא מצאו את זיווגם, וזכות שלש השרשראות תגן על השלשה שימצאו את זיווגם, היא נכנסה לבית כשהיא נושכת את השפתיים ולא אמרה כלום.

חג הפסח הגיע ובחול המועד היא מקבלת טלפון משדכנית שיש לה הצעה לבת הגדולה, לאחר יומיים, היא מקבלת טלפון מקרוב משפחה שמציע שיודך לבן, ואחרי כמה ימים עוד

כלה שהיתה בבית של חמותה עשתה סדר כמו שצריך, ועשתה הרבה שקים של בגדים שלא משתמשים, וכן הורידה כל מיני רהיטים משנת תרפ"ח 😊 אחרי כמה שעות חזרה חמותה "השוויגער" וראתה את כל הסדר והתפעלה ואמרה לה, איזה יופי, איפה היית עד היום? כל מיני מילים מעצימות, ונכנסה לחדרים ממש לא להאמין לפני ואחרי זה שני עולמות.

ואז נזכרה שבתוך הארון שלה בבגדים הישנים היא החביאה שם כמה שרשראות זהב שחלקן היו משוכצות ביהלומים, וחיפשה בארון אבל הבגדים האלה לא היו שם, מיד היא ירדה ובאיפוק גדול שאלה את כלתה, איפה היא שמה את כל הדברים שהיא שלחה? אמרה לה שהיא הורידה כמה שקים עם בגדים ישנים למטה ליד פח הזבל.

החמות ירדה מיד למטה ולא היה לא שקיות ולא זכר לשקיות, ומיד אמרה אני אראה לה מה זה לזרוק בלי לשאול אותי, מה זה חוצפה של הדור הצעיר שחושב שהוא מבין יותר מאיתנו.

שינוי כזה שאמור לשנות ולסרב לזו את כל החיים, והוא ממש נלחץ מזה וניסה לטפל בכל מיני טיפולים חילופיים, אבל נדמה שנגזרה הגזירה והוא כבר הכין את עצמו לניתוח, אמרו לו שכבר לילה לפני, שיהיה בצום.

הוא עלה לישון כשהוא לחוץ מהניתוח, לאחר שהוא נרדם, הוא רואה בחלום זקן שהוא הכיר... הוא היה איתו בקשר לפני ארבעים שנה, אז בזמנו באותה התקופה, הוא היה הולך לבקר מידי פעם בבית אבות ולשאול בשלומם של הזקנים, שלחלק מהם הוא היה האדם היחיד מעבר לצוות בית האבות שהתעניין בהם.

באחד הימים, הוא רואה את הזקן שהוא רגיל לבקר אותו, שהוא מאוד סובל, הוא הלך לצוות של בית האבות ואמר להם שיש כאן זקן שסובל ואם הם יוכלו לתת לו איזו תרופה או איזה משכך כאבים.

אמרו לו, שאין להם מה לעשות, מכיון שהזקן צריך לעבור טיפול רפואי שאמור לנקות אותו, ואת הטיפול הזה מבצעים רק בבית החולים, ומי שאמור לשלם על הטיפול הזה אלו הילדים

הצעה לבת השלישית, לא עברו כמה חודשים ושלושת הילדים התחתנו...

ישבו ההורים על כוס קפה, אמר האבא לאמא: תראי מה זה, רק לפני כמה חודשים לא היתה שום הצעה, והיה נראה שהכל תקוע, ופתאום מחג פסח הכל השתנה לטובה, אמרה לו האשה: אני חשבתי שאני אצטרך לעשות ארבעים יום נשמת, ארבעים יום פרק שירה, ארבעים יום ככותל, ועוד הרבה יותר מכך, אך נוכחתי לדעת שהתגברות על כמה מילים יכולות להביא ישועה הרבה יותר.

אם אתה מקבל צער או בזיונות זה מוריד לך הרבה, וזו הסיבה שהקב"ה אמר למשה ולאהרן שלא יבזו את פרעה, כיון שרצה הקב"ה לתת לו את עשרת המכות.

איך מעשה טוב לפני ארבעים שנה הציל מניתוח???

סיפר הרב אלקריף שליט"א: על אדם של"ע ול"ע חלה במחלה במעיים והיו צריכים לברות לו חתיכה מהמעיים, ה' ישמור.

ואם תשאל, מה זה משנה אם זה מצוות בין אדם למקום או בין אדם לחבירו?

והתשובה: שבין אדם לחבירו זה מצוות שמובנים בשכל, ואם למחרת האדם חושב שהוא לא צריך לכבד, ושלאבא כזה לא צריך לדאוג, אז הוא לא יכבד אותו ולא ידאג לו, אבל אם זה בין אדם למקום אז הוא ידאג גם אם הוא לא מבין, גם אם הוא חושב שהוא לא צריך לכבד, הוא יכבד את ההורים מכיון שה' ציווה אותו לכבד אותם, וזהו חיוב כלפי הקב"ה.

אותו אברך ראה שאין עם מי לדבר... מיד הזמין אמבולנס על חשבוננו ושילם את הטיפול מכספו, אז באותה התקופה, המשכורת שלו היתה 500 לירות, והטיפול עלה 300 לירות, אחרי שהגיע לבית החולים טיפלו בו, הרופא ניגש אליו והתחיל לצעוק עליו: אתה לא מתבייש אם הייתם משאירים אותו עוד קצת הוא יכל למות.

הוא לא רצה שיהיה חילול השם, ואמר לרופא: תשמע, זה לא אבא שלי, אני במהלך ביקורי בבית האבות ראיתי שהוא סובל והבאתי אותו לכאן על

שלו, והם כשום פנים ואופן לא מוכנים לשלם את ההוצאות, הם אומרים שזה לא קשור אליהם, הוא ביקש מצוות בית האבות את מספר הטלפון של הילדים של אותו זקן וניסה לדבר איתם על כך שאבא שלהם סובל, אבל לא היה עם מי לדבר...

הם טענו שבית האבות אמור לשלם על הטיפול הזה, והוא רוצה להפיל עליהם עוד הוצאות, אמר להם, אבל אבא שלכם סובל!!!

תגידו, אתם שומעים את עצמכם?? זה אבא שלכם! כל החיים נתן לכם ואתם כאלה כפויי טובה, איך אתם מסוגלים?? זה מה שקורה שכיבוד ההורים לא מגיע בגלל שמירת התורה, אז אם השכל או איזה פרינציפ אומר אחרת שלא צריך, אז מסכן האבא...

יש שמסבירים, שזו הסיבה שהתורה שמה את הדיברה "כבד את אביך ואת אמך" בעשרת הדברות, בחלק של "בין אדם למקום" ולא בחלק של "בין אדם לחבירו", לומר לך, תכבד את ההורים לא בגלל שאתה מבין אלא בגלל שה' ציווה.

למחרת, הוא ביקש שיעשו לו בדיקה לפני הניתוח, בתחילה הרופאים לא הסכימו, אבל בגלל שהוא כל כך התחנן וביקש מהם, הם לא יכלו לסרב.

לאחר הבדיקה, הרופאים אמרו לו שהם לא ראו דבר כזה מעולם, הכל הסתדר, והוא לא צריך שום ניתוח, ומרוב ההלם הם שאלו אותו אם הוא עשה איזה טיפול מאתמול להיום, ואז הוא סיפר להם על אותו זקן שהוא טיפל בו לפני שנים והוא זה שדאג לבטל לו את הניתוח.

חסד שאדם עושה לפני עשרות שנים נשמר, ואחרי שנים בורא עולם משתמש הזכות הזו ומרפא אותו.

דואגים לך!!! לא תמיד זה לטובתך

הביא אבי מורי שליט"א: מדוע בהגדה של פסח החכם נמצא ליד הרשע? ולא ליד התם או ליד השאינו יודע לשאול???

וענה: שהחכם יודע שצריך להיזהר לא להתחבר לרשע, כי צריך להיזהר ממנו

חשבוני, ואף אחד לא חושב לשלם על זה.

הרופא ששמע את זה התרגש לראות שיש אנשים שאכפת להם ומוכנים לשלם מכספם כדי שהשני לא יסבול, אחרי שחזרו לבית האבות, הזקן היה נראה כאילו החיו אותו, הוא חזר בריא ושמח, הוא ניסה לדבר עם הילדים שגם אם הם לא משלמים שלפחות ישתתפו ולו במעט, אבל הם לא היו מוכנים לשמוע.

אחרי תקופה של עוד כמה חודשים באחד מביקוריו בבית האבות, הוא ראה שוב את אותו זקן שסובל, הוא כבר לא חיכה לכל הפרוצדורה ומיד הזמין לו אמבולנס שלקח אותו ישר לבית החולים וכמובן שילם עליו, וכך לאחר מספר פעמים, כבר הילדים שלו נכנסו לתמונה, כנראה הרגישו לא נעים והם היו מטפלים בו.

ואותו הזקן בא אליו בחלום, ואמר לו: אני התחננתי לפני בורא עולם, שכיון שאתה דאגת לי באותו עניין, לכן לא מגיע לך לסבול, ושתדע שמחר אתה לא תצטרך שום ניתוח, ותבקש מהם שיעשו לך בדיקה חוזרת לפני הכניסה לניתוח.

רוצים להרוג בה את הזכוכים, היא זו שיכולה להרוג גם אותך.

השגחה מדהימה עד לקנדה

אחד משמותיו של חג הפסח, הוא "חג האמונה" כיון שבורא עולם בחג הזה עשה לנו קורם מזורז בנושא האמונה, והראה לנו את שליטתו המוחלטת כבריאה, שאפילו שני אנשים אחד הולך ליד השני, את המצרי החיות אוכלות וביהודי הן לא נוגעות לרעה.

בכל המכות ראו בחוש איך בורא עולם היה עם עם ישראל, באותה כום שתיה, מהקשית של המצרי יוצא דם ומהקשית של היהודי יוצא מים.

האמונה הפשוטה בבורא עולם, את זה אנחנו צריכים להנחיל לילדים שלנו, הם צריכים לדעת שכל מה שקורה כאן, יש אבא טוב שמשגיח ומכוון, וגם אם לא תמיד מבינים, צריך לדעת שהוא מכין לנו משהו טוב, ולפעמים כחלק מההכנה יש גם דברים לא הכי מוכנים ולא הכי נעימים.

ומההשפעות שלו, אבל מהתם הוא לא יודע ממה להיזהר כיון שהתם בא עם כוונה טובה, ולא תמיד היא מחשבה נכונה ונורמלית, וכמובן שזה לא מרוע אלא מתמימות יתירה, ולכן הוא יכול להזיק לו, הרבה יותר מהרשע.

וסיפר: על אדם שהיה לו ידיד, דוב, האדם היה דואג לדוב לאוכל, והדוב היה שומר עליו, יום אחד אותו אדם הלך לישון והדוב ישב ושמר עליו, לפתע הגיעו זכוכים והתחילו להפריע לו, הדוב שרצה לדאוג לחבר שלו ניסה לגרש את הזכוכים שלא הבינו למה הדוב מנופף להם לשלום... ולמה הוא מוחה להם כפיים 😊.

הדוב מהעצבים תפס אבן גדולה, ואמר לעצמו, אני יהרוג את הזכוכים, וזרק עליהם את האבן והרג את כל הזכוכים ועל הדרך האבן נפלה גם על החבר שלו ומחצה אותו למוות, הוא כסך הכל רצה לדאוג לו שיישן טוב ולבסוף הוא נתן לו לישון יותר מידי טוב...

אתה יכול לראות אנשים ש"דואגים" לך ורוצים לעשות לך חיים יותר קלים, אבל הם לא מבינים שהאבן הזו שהם

כולנו מכירים את המשפט: "תמונה אחת שווה אלף מילים", לפעמים אתה יכול לדבר על אמונה 25 שעות ביממה... וכשיבוא לך איזה נסיון שעשו לך משהו, או שאמרו לך משהו, אתה יכול למצוא את עצמך מדבר עליהם...

פתאום שכחת שכורא עולם אחראי כאן על הכל, אז אפילו שאתה מדבר על אמונה, אבל במבחן המעשי לא עמדת בנסיון כמו שצריך, והילדים קולטים את המבחן המעשי יותר מהמבחן העיוני, מה שנכנס להם לוורידים זה מה שהם רואים, איך שאתה מיישם את מה שאתה אומר, את מה שאתה מאמין בו.

סיפור מדהים שמראה כמה בורא עולם משגיח, ואיך שכל העולם הזה מנוהל בהשגחה פרטית יש סיפורים שצריך להיות "אה'בל" [סוג של לא נורמלי...] כדי לא לראות בחוש את השגחת ה'.

סיפר הרב אלקריף: על גר צדק מקנדה שנמצא כשיעור של אביו, ובעברו הוא היה סטודנט גוי באוניברסיטה בקנדה,

ראיתי משל יפה שאחת הסבתות אמרה לנכד שלה שביקש "עוגה של סבתא" [אין לזה תחליף, ובשום קונדיטוריה אין עוגה עם טעם כזה]

אמרה לו הסבתא שיביא ביצים, שמן, מרגרינה ואבקת אפיה וקמח ומזה צריך להכין עוגה [לא מומלץ לנסות כיון שאולי חסר משהו ☹️] ואמרה לנכד שלה: אתה רוצה ביצים לבד? אמר לה: סבתא, זה לא טעים! אולי מרגרינה? וגם כאן אמר לה: סבתא, זה לא טעים וכן על כל מרכיבי העוגה... הוא לא רצה לאכול לבד.

אמרה לו הסבתא: אתה רואה כשכל אחד בנפרד זה לא טעים, אבל כשמערכבים את הכל ביחד יוצאת עוגה טעימה.

לפעמים, יש כל מיני דברים בחיים שאם תסתכל עליהם בפני עצמם הם לא נעימים, ולא טעימים, אבל אם אתה יודע שהם חלק בלתי נפרד ממרכיבי העוגה, אז אתה מבין שמה שצריך פה, זה להתאזר בסבלנות ולחכות, ולראות שכורא עולם מכין לך משהו מדהים, עוגה מדהימה!!!

תראה מה זה מכל החצי מיליון שהיו שם צילמו דווקא אותנו, זה אומר שהוא מתקדם יפה... ומאז, הם החליטו לתמוך בו וחזרו להיות איתו בקשר.

מתוך כל חצי המיליון כלי תקשורת זר ולא סתם זר אלא מאותה ארץ שהם באו, מקנדה, מצלם אותם ואת כל זה בורא עולם מכוון בצורה מדהימה, והכל כדי שההורים שיושבים בקנדה יחזרו ויעזרו לבנם שנמצא בארץ, השנחה פרטית זה משהו שממשיך כל הזמן, בזמן יציאת מצרים ראו את זה בחוש, אבל אם נפקח את העיניים נראה את השנחת ה' על כל צעד ושעל, רק צריך לפקוח את העיניים.

עז מאחורי הפרוכת!!!

"ואת עמלנו אלו הבנים" [הגדה של פסח]

כולנו יודעים שכדי לנהוג צריך רשיון נהיגה, וכדי לקבל רשיון נהיגה אתה צריך לעבור מבחן, ולהוכיח שאתה יודע את חוקי התנועה, ועוד מבחן

ויום אחד הוא התחיל להכיר את היהדות ונמשך אליה עד שהתגייר, וכן הוא שכנע את חברו באוניברסיטה שהיה יהודי להתחיל להתקרב.

שניהם ביחד עברו לארץ ישראל והתחזקו עד שהתחתנו כאן וחיו פה כאברכים בני תורה שומרי תורה ומצוות, ההורים של חברו היהודי לא רצו לעזור להם בגלל שהם "בנו" עליו שהוא יצא איזה עורך דין... והם לא מבינים שעכשיו הוא נמצא בקו ההגנה על עם ישראל, כל דקה של לימוד תורה מורידה כמות של אסונות.

לפני מספר שנים היתה את העצרת של חצי המיליון בכניסה לירושלים, ואת העצרת הזו סיקרו כלי תקשורת מכל העולם, ובין רשתות התקשורת הגיעו אנשי תקשורת וצילמו לא פחות ולא יותר את שני החברים האלה שהיו באוניברסיטה בקנדה, הם הלכו ביחד לעצרת והתפללו עם כולם מעומק הלב, ובדיוק באותם רגעים שהם בשיא הדבקות כלי התקשורת מקנדה התבייתו עליהם.

ההורים שישבו בקנדה פתאום ראו את הבן שלהם מכבב, אמרו לעצמם,

מאחורי הפרוכת כמה דקות לפני מנחה, ושם לו שם קצת עשב כדי שיהיה עמוק, לאחר כמה דקות נכנסו לתפילת מנחה ואז באמצע תפילת שמונה עשרה בלחש, העז התחיל ממחההה...

הילדים לא הבינו מה קורה, ופתאום הם רואים משהו זו מאחורי הפרוכת, מסתכלים מה זה יכול להיות, ופתאום הראש של העז הציץ מהפרוכת, וכולם ה-ת-ג-ל-ג-ל-ו מצחוק.

הרבנים לא היו צריכים לנחש מי העורך הראשי של השמות הזו, וישר באו לאותו ילד שובב, ואמרו לו: אל תעוף מפה, אלא תמוס מפה ותיקח את כל הספרים והמחברות כי זהו, נ-ג-מ-ר!!! אין לנו כח, וגם אם תביא לנו לכאן את הכבא סאלי לעזיזי [כינוי למתיקות] לא יעזור, אותו ילד עם כל השובכות שלו לא היה פראיר, ואמר לרבנים שהוא מוכן לעוף, לטוס, מה שהם רוצים, אבל רק בתנאי שהוא ידבר עם הרב של העיר לפני.

בהתחלה, הם ניסו לחפף אותו, אבל כשראו שהוא מתעקש הביאו אותו לפני רב העיר, אמר הילד לרב: מילא,

שאתה יודע ליישם את מה שלמדת בפועל.

יש עוד דבר שצריך רשיון והוא גידול ילדים וחינוכם, ואם אתה רואה שבורא עולם הביא לאדם ילדים, פירושו שבורא עולם יודע ומאמין בו שהוא יכול לחנך אותם ויודע איך לטפל בהם, הרשיון שלו לא תלוי על איזה צד קם באותו בוקר הכוחן 😊, אלא הוא מהקב"ה.

ישנה נקודה נוספת למחשבה, שכל ילד אמור להיות בעזרת השם ראש משפחה, וצריך לשים לב שאם אתה תעצים את הילד, אזי גרמת טוב לדורי דורות לכל הבאים אחריו.

סיפר הרב זילברשטיין: על ילד שובב שהיה מאתגר את כל המורים והרבנים בבית הספר, ולא היה יום שלא היה עושה מעשי קונדס, וכמה שקראו להורים שלו לשיחה, וכמה שדברו איתו זה לא עזר. סוג של שובכות שעוברת בירושה 😊.

יום אחד, הוא עבר את הגבול לכל הדעות, לקח עז והכניס אותו לבית הכנסת שבבית הספר, ושם אותו

ילד... וזה נכון! שאם הם היו זורקים אותו, היום הוא לא היה איפה שהוא היום, והכל היה נראה אחרת.

כל ילד הוא ראש משפחה, כל ילד הוא עולם, וכל המקיים נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא.

אני מבין שהם מעיפים אותי כי אני לא התנהגתי טוב, אבל הרב יודע שאם אני יהיה עכשיו בלי מסגרת לימודים, אני אלך לרחוב ומי שינוק זה הילדים שלי, ולפני שאתם מעיפים אותי תקחו בחשבון גם את הילדים שלי, מיותר לציין שהם בסוף השאירו אותו.

באחת הפעמים שאחד הדרשנים סיפר את הסיפור קם אליו מישהו מהקהל, ואמר לו שהוא אחד הנכדים של אותו

מערכת הגיליון מאחלת בראש ובראשונה ל"אבי מורי" שליט"א על כל החידושים והסיפורים המדהימים ששולח לנו. לצוות המגיהים שעושה עבודה מדהימה. לכל עמודי התווך והתורמים הנכבדים. לכל מפיצי החוברות "מקשיבים לקולך" ולכל קוראינו.
חג פסח כשר ושמח!!!

מעוניין לזכות את הרבים???

תמורת תרומה של 50 שקלים תקבלו 30 חוברות להפצה

כתיבתם של חידושי תורה והפצתם מהוה קידוש ה' גדול ויש בכך כדי להציל מהמחלה הנוראה [מדברי מרן ר' חיים קנייבסקי זצ"ל]

מבצע לבתי כנסת המעוניינים, שבועיים ראשונים חינם!!! מוגבל!!!

חייגו כעת 052-7654865

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה

אימי מורתני דינה בת ריקה תחי'	אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א	לאה בת חסידה חסיבה תחי'
הילדה מוריה בת רחל תחי'	ר' רחמים בן ריקה הי"ו	ר' רפאל ישראל בן מזל הי"ו
להצלחת משפחת התורם בעילום שם	שולמית בת סוליקה תחי'	מכלוף בן גיגי בן מרים הי"ו
יצחק בן רבקה הי"ו להצלחה ברו"ג	הילד הראל מאיר בן לינוי ני"ו	לינוי בת שירה תחי'
לזיווג הגון ישראל עמר בן תמר הי"ו	מרגלית בת סוזן תחי' סוזנה בת רחל תחי'	רבקה בת חסידה חסיבה תחי' לזיווג הגון והצלחה בכל מעשי ידיה
להצלחת	רבקה בת לאה תחי'	יחיאל בן עדינה הי"ו ואורנית בת דניאלה תחי' לזרע בר קיימא

גיליון זה מוקדש לע"נ הנפטרים

הסבא ר' מרדכי פרץ בר שמחה ז"ל	חמותי הרבנית חסידה חסיבה בת סוליקה ע"ה לבית הרב אדרי זצ"ל	מור חמי הרה"ג רפאל אדרי זצוק"ל הצדיק מרעננה
הסבתא ריקה בת עזיזה ע"ה לבית כהן	הסבא ר' פינחס אליהו כהן בר שמחה ז"ל	הסבתא עישה בת סולטנה ע"ה לבית פרץ
אייר בת מרגלית ע"ה לבית שריקי	הרבנית הצדקת מרת לאה בת רבקה ע"ה לבית הוברמן	הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן הוברמן בן זלאטא אסתר זיע"א
ר' אורן בן רחל רשל ז"ל	חיים בן גיגי בן מרים ז"ל	משה סרג' עטיה בן אורידה ז"ל
לע"נ	לע"נ	פאני פריחה בת תמר ע"ה לבית אביטן

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בהוצאת הגיליון לשבוע זה

הורי היקרים
הרב שלום ודינה פריץ הי"ו

ר' פינחס ולינוי
בהן הי"ו

איתמר ואסתר
אילוז הי"ו

יורם ומיי
עמיה הי"ו

ה' ישמרם ויחיהם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעימים,
יצליחם במעשי ידיהם וכפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

בשורה משמחת

בסייעתא דשמיא ולאור בקשת רבים

עלה בידינו לפתוח קו מלפון ישיר

לשיעורי הרב שלימ"א

שמספרו:

0733-71-81-57

(ללא הקשת שום קוד)

השיעורים נמסרים מידי יום ביומו בשעות הבוקר